

TOPONYMIC GUIDELINES

Riktlinjer för läsning av kartornas ortnamn – Sverige

Toponymic Guidelines for Cartography – Sweden

Lantmäterirapport 2022:4

nr 8 i skriftserien Ortnamn och namnvård

Förord

Vid FN:s fjärde konferens om standardisering av ortnamn i Genève 1982 antogs en resolution som rekommenderar länder att publicera riktlinjer för läsning av kartornas ortnamn. Den första editionen av Sveriges *Toponymic Guidelines for Cartography* utarbetades av Leif Nilsson och publicerades 1982. Innehållet ska ge en översikt över landets språkförhållanden och ortnamnsmyndigheter tillsammans med en bruksanvisning för hur informationen i de allmänna kartorna ska läsas och förstås.

Vid bearbetningen av den andra editionen 1998 deltog även Hans Ringstam. Avsnitten om finska och samiska har i den första editionen granskats av Eivor Nylund Torstensson, i den andra av Thomas Omma, i den tredje av Ulla Swedell och i den nu aktuella utgåvan av Björn Lundqvist.

För att sprida kunskap om ortnamn och namnvård i Sverige kompletterades den tredje editionen med en svensk text. För innehållet i den utgåvan ansvarade Leif Nilsson, Institutet för språk och folkminnen, Staffan Nyström, Riksantikvarieämbetet samt Annette C. Torensjö, Lantmäteriverket.

Den fjärde reviderade utgåvan, som publiceras digitalt, har kompletterats med flera uppdateringar, bl.a. om de samiska språken, om kartproduktionen och om namn på övriga administrativa områden. Bearbetningen har utförts av Leila Mattfolk, Institutet för språk och folkminnen och Ebba Berling Åselius, Lantmäteriet.

Det är vår förhoppning att skriften ger en god introduktion till språken i Sverige och att den fungerar som ett stöd i användningen av ortnamnen i Lantmäteriets geodata.

Preface

The Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names in Geneva in 1982 passed a resolution recommending countries to publish and keep up-to-date toponymic guidelines for map and other editors. This guide, previously published in three editions in 1982, 1998 and 2007 has been updated and includes a Swedish translation. The changes and additions included in the 2022 edition have been made by scholars at the Institute for Language and Folklore and Lantmäteriet (The Swedish Mapping, Cadastre and Land Registration Authority).

Innehåll

1 SPRÅKEN	6
SVENSKA	6
Alfabetet	6
Stavning av ortnamn	6
Uttal	7
Uttalsnyckel	7
Språkliga substrat	9
Svenska dialekter	9
Dialekt och standardspråk i ortnamn	9
Minoritetsspråk	9
FINSKA OCH MEÄNKIELI	9
Ortnamn	9
Meänkieliska och finska alfabetet	9
SAMISKA	10
Ortnamn	10
De fem samiska alfabet som används i Sverige	10
2 ORTNAMNSMYNDIGHETER	12
3 KÄLLMATERIAL	13
GEOGRAFISK INFORMATION	13
ORTNAMNSFÖRTECKNINGAR	13
4 ADMINISTRATIV INDELNING	14
SVERIGES LÄN	14
SVERIGES LANDSKAP	15
NAMN PÅ ÖVRIGA ADMINISTRATIVA OMRÅDEN	16
DISTRIKT	16
Bilagor	
1 SVERIGES KOMMUNER	28
2 FÖRTECKNING ÖVER APPELLATIV, ADJEKTIV OCH ANDRA PÅ KARTAN FÖREKOMMANDE ORD	34
<i>Svenska</i>	34
<i>Meänkieli</i>	37
<i>Samiska</i>	40
3 UPPLYSNINGSTEXT	45

Table of contents

1	LANGUAGES	17
	SWEDISH – THE PRINCIPAL LANGUAGE	17
	<i>The alphabet</i>	17
	<i>Spelling rules for Swedish geographical names</i>	17
	<i>Pronunciation of Swedish geographical names and appellatives in Swedish maps</i>	18
	<i>Pronunciation key</i>	18
	<i>Linguistic substrata</i>	20
	<i>Swedish dialects</i>	20
	<i>Dialects and standard Swedish reflected in geographical names</i>	20
	<i>Minority languages</i>	20
	FINNISH AND MEÄNKIELI	20
	<i>Geographical names</i>	20
	<i>The Finnish and Meänkieli alphabet</i>	21
	SAAMI	21
	<i>Geographical names</i>	21
	<i>The five different Saami alphabets used in Sweden</i>	21
2	NAMES AUTHORITIES	23
3	SOURCE MATERIAL	24
	GEODATA	24
	GAZETTEERS	24
4	ADMINISTRATIVE DIVISIONS	25
	THE COUNTIES OF SWEDEN	26
	THE PROVINCES OF SWEDEN	26
	OTHER ADMINISTRATIVE DIVISIONS	27
	DISTRICTS	27
	Appendix	
	1 SWEDISH MUNICIPALITIES	28
	2 GLOSSARY OF APPELLATIVES, ADJECTIVES AND OTHER WORDS NECESSARY FOR THE UNDERSTANDING OF MAPS	34
	<i>Swedish</i>	34
	<i>Meänkieli</i>	37
	<i>Saami</i>	40
	3 INFORMATION	45

I Språken

Sverige är ett mångspråkigt land. Antalet olika språk som talas i landet uppskattas vara minst 150. Enligt Sveriges språklag (2009:600) är svenska landets huvudspråk och det talas över hela landet. Fem språk har status som officiella minoritetsspråk: samiska, finska, meänkieli (som fram till år 2000 kallades tornedalsfinska), romani chib och jiddisch. Samiska i dess olika varianter, finska och meänkieli har lång territoriell historisk förankring i Sverige, främst i de norra delarna av landet, vilket tydligt avspeglas i ortnamnskicket. Namn på samiska och meänkieli förekommer också på officiella kartor och på vägskyltar.

Svenska

Svenskan är ett germanskt språk och skrivs med det latinska alfabetet.

Aa	Gg	Mm	Ss	Yy
Bb	Hh	Nn	Tt	Zz
Cc	Ii	Oo	Uu	Åå
Dd	Jj	Pp	Vv	Ää
Ee	Kk	Qq	Ww	Öö
Ff	Ll	Rr	Xx	

ALFABETET

Bokstäverna *q*, *w* och *z* används huvudsakligen i lånord. De används ibland också för att medvetet åstadkomma en ålderdomlig stavning, en strävan som man främst ser i personnamn.

Vid alfabetisering behandlas *v* och *w* ibland som varianter av samma bokstav, ibland som separata bokstäver.

STAVNING AV ORTNAMN

Enligt kulturmiljölagens hänsynsparagraf (se avsnitt 2 nedan) ska ortnamn stavas enligt vedertagna regler för språkriktighet. Detta betyder att svenska ortnamn stavas enligt moderna stavningsregler; i praktiken i enlighet med den stavning som finns i moderna ordböcker (av hävd från en tidigare förordning ska man följa senaste upplagan av Svenska Akademiens ordlista).

Ett ortnamn som består av ett ord inleds alltid med stor bokstav. I namn som består av två ord skrivs endast det första ordet med stor bokstav, såvida inte det följande ordet också är ett namn.

Exempel: Förenta staterna
Svarta havet

men: Mindre Asien
Nya Guinea

För praktiska skrivråd i hanteringen av ortnamn, se skriften [God ortnamnsred. Ortnamnsrådets handledning i namnvård](#), Andra källor med råd och rekommendationer är [Namnvårdsgruppen](#) och [Utrikes namnbok](#).

UTTAL

Det är inte möjligt att här ge uttalsregler som skulle gälla alla de namn och övriga ord som förekommer på svenska kartor, men huvuddragen framgår av tabellen nedan. Svenskt uttal av utländska namn tas inte upp. Bokstäverna *w* och *z*, som uttalas [v] respektive [s] i svenskan, förekommer nästan enbart i lålord, och de är ovanliga i kartsammanhang.

Som framgår av tabellen stavas *sje*-ljudet på flera olika sätt, och flera olika uttalsvarianter förekommer även i standardspråket. Även *r*-ljudet uttalas på olika sätt på olika håll i landet; variantformer som till exempel det sydsvenska standardspråkets [R] tas inte med i tabellen. Detsamma gäller *r*-förbindelserna *rd*, *rl*, *rn*, *rs* och *rt*.

I boken *Svenska ortnamn – uttal och stavning* redovisas uttal och stavning för omkring 3000 ortnamn av såväl svenskt, meänkieliskt (i boken kategoriserat som finska enligt dåvarande syn på språket) som samiskt ursprung. För dessa anges rekommenderat uttal och rekommenderad stavning, vilket är bokens huvudsyfte.

UTTALSNYCKEL

Exemplen består av ortnamn och andra ord som förekommer på kartor.

Stavning	Uttal (IPA)	Exempel
a	[ɑ:]; [a]	Falun; Malmö
aj	[ai]	Hajdeby
au	[aʊ]	Lau
b	[b]	Boden
bb	[b:]	Nöbbele
c	[s]	Celsius
ch	[ʃ]	Charlottenberg
ck	[k]	Stocksund
d	[d]	Dalhem
dd	[d:]	Väddö
dj	[j]	Djursholm
e	[e:]; [ɛ]; [æ]	Flen; Helsingborg; Erken
ej	[ei]	Hejde
f	[f]	Fagersta
ff	[f:]	Offerberg
g	[g]; [j]; [k]	Gotland; Gimo; Klagstorp
gg	[g:]	Luggavi
gn	[ŋ]	Lygnern
h	[h]; [-]	Hanebo; Stockholm
hj	[j]	Hjälmarén
i	[i]; [i:]	Iggesund; Visby
j	[j]	Jönköping

Stavning	Uttal (IPA)	Exempel
k	[k]; [ç]	Karlstad; Kilafors
l	[l]	Lidingö
lj	[j]	Ljugarn
ll	[l:]	Sundsvall
m	[m]	Märsta
mm	[m:]	Hammarby
n	[n]	Nybro
ng	[ŋ]	Ånge
nk	[ŋk]	Brinken
nn	[n:]	Brunna
o	[u:]; [ɔ]; [o:]; [ʊ]	Boliden; Bollnäs; Borlänge; Oxelösund
p	[p]	Partille
pp	[p:]	Uppåkra
r	[r]	Rödön
rr	[r:]	Mörrum
s	[s]	Sverige
ss	[s:]	Nissan
sj	[ʃ]	Sjöbo
sk	[sk]; [ʃ]	Skara; Skepptuna
skj	[ʃ]	skjutbana
ssj	[ʃ]	Nässjö
stj	[ʃ]	Stjärnsund
t	[t]	Trosa
ti	[ti]; [ʃ]	Tiveden; station
tj	[ç]	Lilltjära
tt	[t:]	Rottne
u	[u:]; [ø]	Luleå; Uppsala
v	[v]; [f]	Vättern; Havstenssund
x	[ks]	Vaxholm
xj	[kʃ]	Växjö
y	[y:]; [y]	Ystad; Ytterhogdal
å	[o:]; [ɔ]	Åre; Ångermanland
ä	[ɛ]; [æ:]	Älvsbyn; Tärna
ö	[ø:]; [œ]; [æ:]; [œ]	Öland; Öster; Örby; Hörsne

SPRÅKLIGA SUBSTRAT

Inom ett stort språkkontaktområde i norra Sverige förekommer jämsides såväl samiska, meänkieliska som svenska namn. I de mellansvenska skogsbygderna finns också en hel del ursprungligen finska namn, som användes av finska nybyggare som under 1500- och 1600-talen bosatte sig i dessa områden.

SVENSKA DIALEKTER

Svenskan uppvisar regionala skiftningar i varierande omfattning över hela språkområdet. Traditionellt brukar man tala om fem större dialektgrupper: sydsvenska mål, götamål, sveamål, gotländska mål och norrländska mål (därtill kommer östsvenska mål som talas i Finland). De dialekter som avviker mest från standardsvenskan återfinns i övre Norrland, Jämtland, Dalarna, Skåne och på Gotland.

DIALEKT OCH STANDARDSPRÅK I ORTNAMN

Ortnamn har vanligtvis standardsvensk form och stavning, men dialekten avspeglas i vissa fall också i ortnamnen. Som exempel kan nämnas att dialektordet *ryd* i betydelsen 'röjning' även uppträder som *-red*, *-rud* och *-röd* som efterled i ortnamn. Rent dialektala stavningar är sällsynta.

MINORITETSSPRÅK

Sverige har fem officiella minoritetsspråk: samiska, meänkieli, finska, romani chib och jiddisch. De två första är av central betydelse för ortnamnsskicket i framför allt norra Sverige. Minoritetsspråkstalarare har enligt lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk (2009:724) rätt att använda sitt språk i kontakt med myndigheter i de kommuner som utsetts som så kallade [förvaltningsområden](#) för språket. Lagstiftningen ger också enskilda rätt till att helt eller till en väsentlig del få barn- och äldreomsorg på minoritetsspråket. Enligt sin myndighetsinstruktion (SFS 2007:1181) ska Institutet för språk och folkminnen verka för att den offentliga förvaltningen använder de nationella minoritetsspråken enligt gällande lagar och förordningar.

Finska och meänkieli

Finska och meänkieli är finsk-ugriska språk och skrivs med latinska bokstäver. Meänkieli är nära besläktat med finska, men innehåller mer svenska lånord. Språket har traditionellt talats främst i norra Sverige, men meänkielitalare finns i dag över hela landet. Finskan anses vara ett av de största moderna invandrarspråken i Sverige och det talas likaså av personer bosatta över hela landet. Hur många som talar finska respektive meänkieli är omöjligt att säga, eftersom man i Sverige inte registrerar medborgarnas modersmål.

ORTNAMN

I de områden där meänkieli talas ska man enligt hänsynsparagrafen God ortnamnssed (se kapitel 2) använda meänkieliska namn på vägskyltar, liksom på kartorna över dessa områden. I de områden i mellersta Sverige där finskspråkiga nybyggare bosatte sig på 1500- och 1600-talen bär många orter ursprungligen finska ortnamn med försvenskad stavning.

MEÄNKIELISKA OCH FINSKA ALFABETET

Det alfabetet som används i såväl meänkieli som finska innehåller samma bokstäver som det svenska. Av dem förekommer *b*, *c*, *f*, *q*, *w*, *x*, *z* och *å* endast i lånord och namn. Därtill används också *š* och *ž* i en del lånord, t.ex. från ryskan.

För uttalsanvisningar se *Toponymic Guidelines – Finland*: <https://www.kotus.fi/toponymicguidelines>.

Samiska

De samiskan språken är finsk-ugriska språk och skrivs med latinska bokstäver. De samisk-språkiga bor i dag över hela landet, men med störst koncentration till landets norra delar, till ett område som omfattas av landskapet Lappland samt delar av Ångermanland, Jämtland, Härjedalen och Dalarna, och till dessa angränsande delar av Västerbotten och Norrbotten. De olika samiska varieteterna uppvisar stora språkliga skillnader, och därför bör samiska uppfattas som en samlande benämning för en grupp närbesläktade språk. I Sverige finns minst fem samiska språk: nordsamiska, lulesamiska, pitesamiska, umesamiska och sydsamiska.

ORTNAMN

De orter som finns i områden i Sverige där samiska talas och som har samiska namn i samtida bruk, ska ha samiska namn på officiella kartor. Samiska namn ska också användas på vägs skyltar inom dessa områden. Stavningen av de samiska namnen har dock diskuterats livligt. Tidigare redovisades samiska ortnamn på kartorna med en variant av lulesamisk ortografi, anpassad till svenska. År 1999 rekommenderade Sametinget en umesamisk ortografi (reviderad 2016) för redovisning av de umesamiska ortnamnen. Efter ett beslut av Lantmäteriverket år 2001 har fyra samiska ortografier använts på de officiella kartorna för redovisning av ortnamn inom respektive område: nordsamiska, lulesamiska, umesamiska och sydsamiska. År 2019 tillkom även en egen ortografi för ortnamn på pitesamiskt område.

DE FEM SAMISKA ALFABET SOM ANVÄNDS I SVERIGE

Nordsamiska	Lulesamiska	Pitesamiska	Umesamiska	Sydsamiska
Aa	Aa	Aa	Aa	Aa
Áá	Áá	Aá	Áá	
Bb	Bb	Bb	Bb	Bb
Cc				
Čč				
Dd	Dd	Dd	Dd	Dd
Đđ		Đđ	Đđ	
Ee	Ee	Ee	Ee	Ee
Ff	Ff	Ff	Ff	Ff
Gg	Gg	Gg	Gg	Gg
Hh	Hh	Hh	Hh	Hh
Ii	Ii	Ii	Ii	Ii
			Īī	Īī
Jj	Jj	Jj	Jj	Jj
Kk	Kk	Kk	Kk	Kk
Ll	Ll	Ll	Ll	Ll
Mm	Mm	Mm	Mm	Mm
Nn	Nn	Nn	Nn	Nn

Nordsamiska	Lulesamiska	Pitesamiska	Umesamiska	Sydsamiska
ᐃᐅ	ᐃᐅ	ᐃᐅ	ᐃᐅ	
ᐅᐅ	ᐅᐅ	ᐅᐅ	ᐅᐅ	ᐅᐅ
ᐆᐆ	ᐆᐆ	ᐆᐆ	ᐆᐆ	ᐆᐆ
ᐇᐇ	ᐇᐇ	ᐇᐇ	ᐇᐇ	ᐇᐇ
ᐈᐈ	ᐈᐈ	ᐈᐈ	ᐈᐈ	ᐈᐈ
ᐉᐉ				
ᐊᐊ	ᐊᐊ	ᐊᐊ	ᐊᐊ	ᐊᐊ
ᐋᐋ			ᐋᐋ	
ᐌᐌ	ᐌᐌ	ᐌᐌ	ᐌᐌ	ᐌᐌ
ᐍᐍ			ᐍᐍ	
ᐎᐎ	ᐎᐎ	ᐎᐎ	ᐎᐎ	ᐎᐎ
			ᐏᐏ	
ᐐᐐ	ᐐᐐ	ᐐᐐ	ᐐᐐ	ᐐᐐ
			ᐑᐑ	ᐑᐑ
ᐒᐒ				
ᐓᐓ				
ᐔᐔ				
	ᐕᐕ	ᐕᐕ	ᐕᐕ	ᐕᐕ
	ᐞᐞ ¹	ᐞᐞ	ᐞᐞ	ᐞᐞ ²
			ᐟᐟ	ᐟᐟ

Kartornas namnformer återges numera med dessa alfabet. För uttalsanvisningar jfr *Toponymic Guidelines – Finland* och *Toponymic Guidelines – Norge*. Observera att man i Sverige, Finland och Norge delvis talar olika samiska språk.

<https://www.kotus.fi/toponymicguidelines>

<https://www.kartverket.no/globalassets/til-lands/stadnamn/toponymic-guidelines-for-map-and-other-editors-norway.pdf>

¹ I lulesamiska används i Norge: Æ æ

² I sydsamiska används i Norge: Æ æ

2 Ortnamnsmyndigheter

Lantmäteriet har rollen som nationell ortnamnsmyndighet i Sverige. Myndigheten har till uppgift att fastställa ortnamn, att samordna den statliga ortnamnsverksamheten och att ge råd och rekommendationer inom ortnamnsområdet. En viktig kategori av namn som fastställs av Lantmäteriet är namnen i fastighetsregistret, vilka i stor utsträckning är äldre by- och gårdsnamn. Lantmäteriet beslutar också om namn på naturlokaler och bebyggelser. Godkända ortnamn lagras i Lantmäteriets geodata och är digitalt sökbara på kartor och i databaser.

Innan Lantmäteriet fattar beslut om officiella namnformer tillfrågas i allmänhet Institutet för språk och folkminnen och Sametinget. Beträffande namnen i fastighetsregistret, även Riksantikvarieämbetet. Institutet för språk och folkminnen har därutöver en rådgivande verksamhet inom namnvården.

Beslut om namn fattas även av en rad andra instanser. Regeringen fastställer bland annat namn på län och kommuner. Kommunerna namnger gator, vägar, torg, parker och stadsdelar. Postnummerrådet ansvarar för postorternas namn och Transportstyrelsen för järnvägsstationernas.

I kulturmiljölagen (SFS 1988:950, ändrad 2013:548) finns sedan den 1 juli 2000 en hänsynsparafras om ortnamn. Paragrafen, som har rubriken God ortnamnsd, lyder:

Vid statlig och kommunal verksamhet ska god ortnamnsd iakttas.

Det innebär att:

- **hävdvunna ortnamn inte ändras utan starka skäl**
- **ortnamn i övrigt stavas enligt vedertagna regler för språkriktighet, om inte hävdvunna stavningsformer talar för annat**
- **påverkan på hävdvunna namn beaktas vid nybildning, och**
- **namn på svenska, samiska, finska och meänkieli så långt möjligt används samtidigt på kartor samt vid skyltning och övrig utmärkning i flerspråkiga områden.**

Namn som godkänts av Lantmäteriet ska i statlig och kommunal verksamhet användas i sin godkända form. Lag (2013:548)

Riksantikvarieämbetet har överinseende över kulturmiljölagen. Lantmäteriet har dock det övergripande ansvaret för ortnamnsfrågor. Lantmäteriet ska enligt sin myndighetsinstruktion "verka för ett ändamålsenligt och vårdat ortnamnsskick samt fastställa ortnamn i den utsträckning inte någon annan myndighet har sådan befogenhet". (SFS 2009:946)

Ett ortnamnsråd är knutet till Lantmäteriet. Det består av representanter för olika ortnamnsvårdande och namngivande organ. Ortnamnsrådet har dock ingen beslutsbefogenheter i formell mening.

3 Källmaterial

Geografisk information

Lantmäteriet kartlägger Sverige och förser samhället med digitala kartor, bilder och annan geografisk information. Tillgången till grundläggande geografiska data, även kallade geodata, erhålls på flera olika sätt, exempelvis genom e-tjänster via www.lantmateriet.se. E-tjänsterna ger användaren möjlighet att söka och hämta kartor, bilder, höjddata och fastighetsinformation samt göra utskrifter.

För användare som behöver kartor och bilder till egna system eller applikationer finns särskilda visningstjänster och geografiska teman åtkomliga via maskingränssnitt, s.k. geodatätjänster. Det finns också geodatätjänster för nedladdning och direktåtkomst av data.

Några exempel på geodatätjänster:

[Topografisk webbkarta visning](#)

[Hydrografi nedladdning](#)

[Ortnamn direkt](#)

Lantmäteriets kartinformation tillhandahålls också som nedladdningsbara filer anpassade för att använda i GIS (Geografiska informationssystem).

Några exempel på nedladdningsbara filer:

[Topografi 100 nedladdning, vektor](#)

[Topografi 250 nedladdning, vektor](#)

[Sverigekartan, vektor](#)

Sjöfartsverket tar fram sjökort för bl.a. handelssjöfarten. Kartmaterialet finns digitalt lagrat i sex olika skalområden. Vid sidan av hydrografisk information, som djupkurvor och djupsiffror, redovisas även nautiska objekt som fyrar, prickar och bojar. Viktiga komplement till sjökorten är *Svensk Lots* och [Underrättelser för sjöfarande \(Ufs\)](#) samt [Navigationsvarningar](#).

Ortnamnsförteckningar

Sverige saknar officiella ortnamnsförteckningar. Till grund för namnen på de officiella kartorna ligger Lantmäteriets ortnamnsregister, som innehåller omkring en miljon ortnamn i deras fastställda form. Via söktjänsten "Sök ortnamn" på Lantmäteriets hemsida är registret tillgängligt för allmänheten.

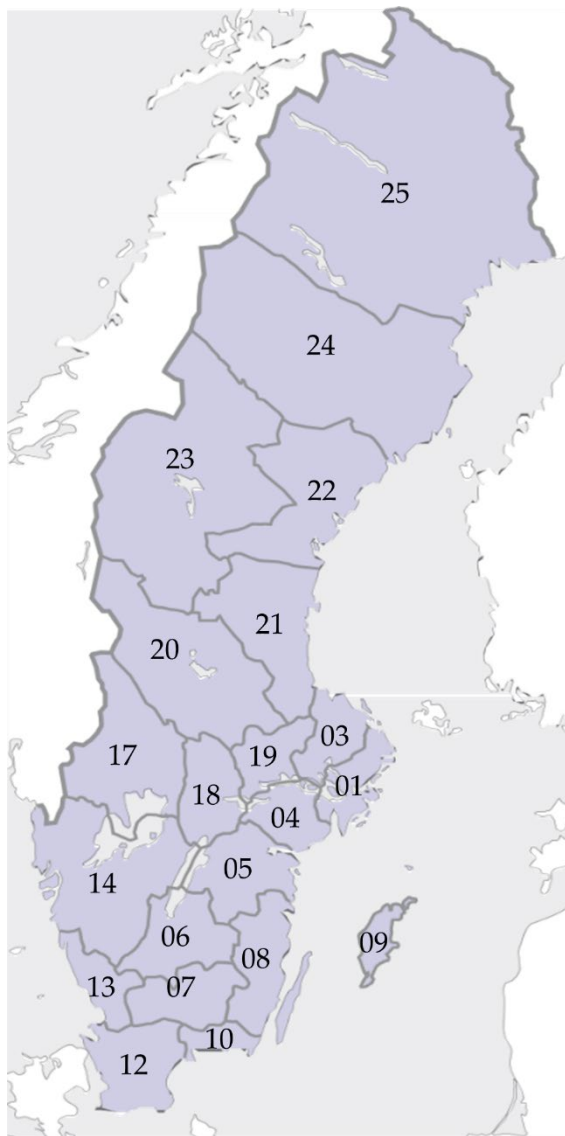
Svensk ortförteckning (1980) upptar omkring 130 000 svenska ortnamn och ger också vissa sakupplysningar. Förteckningen har ingen normativ funktion och får numera betraktas som en äldre källa.

Vid Institutet för språk och folkminnen finns omfattande samlingar av ortnamn, dels hämtade ur äldre källor som diplom, jordeböcker och kartor, dels som uppteckningar av dialektuttal ofta kompletterade med upplysningar om den aktuella namnlokalen. Dessa samlingar är i stor utsträckning digitalt tillgängliga. Se [Ortnamnsregistret \(isof.se\)](#).

4 Administrativ indelning

Sverige är indelat i 21 län, vilka i sin tur är indelade i 290 kommuner. Följande lista redovisar länen. Sveriges kommuner redovisas länsvis i bilaga 1.

Sveriges län



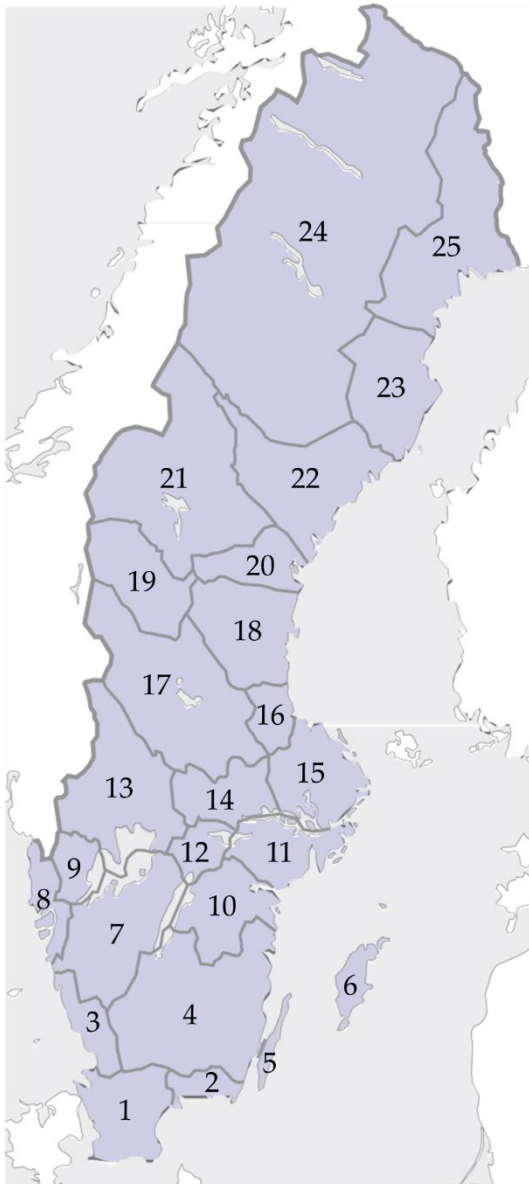
- 01 Stockholms län
- 03 Uppsala län
- 04 Södermanlands län
- 05 Östergötlands län
- 06 Jönköpings län
- 07 Kronobergs län
- 08 Kalmar län
- 09 Gotlands län
- 10 Blekinge län
- 12 Skåne län
- 13 Hallands län
- 14 Västra Götalands län
- 17 Värmlands län
- 18 Örebro län
- 19 Västmanlands län
- 20 Dalarnas län
- 21 Gävleborgs län
- 22 Västernorrlands län
- 23 Jämtlands län
- 24 Västerbottens län
- 25 Norrbottens län

Sverige är i dag indelat i 21 län. De politiska uppgifterna sköts av länsstyrelserna som fungerar som en länk mellan länen och staten. Länsstyrelsens chef utses av regeringen och kallas landshövding.

Länsorganisationen etablerades genom regeringsformen 1634. Den ursprungliga länsindelningen återfinns i det som kallas landskap. Dagens indelning i län har i princip varit gällande sedan år 1810.

Under de senaste decennierna har tre större ändringar i indelningen genomförts.

Sveriges landskap



- 1 Skåne
- 2 Blekinge
- 3 Halland
- 4 Småland
- 5 Öland
- 6 Gotland
- 7 Västergötland
- 8 Bohuslän
- 9 Dalsland
- 10 Östergötland
- 11 Södermanland
- 12 Närke
- 13 Värmland
- 14 Västmanland
- 15 Uppland
- 16 Gästrikland
- 17 Dalarna
- 18 Hälsingland
- 19 Härjedalen
- 20 Medelpad
- 21 Jämtland
- 22 Ångermanland
- 23 Västerbotten
- 24 Lappland
- 25 Norrbotten

Sverige har 25 landskap, en indelning som går tillbaka till forntiden. Då var Sverige inte ett land, utan ett rike som bestod av flera land eller landskap. Ännu under medeltiden fungerade många landskap som självständiga politiska enheter med egna lagar. Som förvaltningsenheter har landskapen i Sverige ersatts av län. Landskapen har dock en stark tradition och lever kvar i människors medvetande. Landskapsgränserna är bestående.

Vissa landskap överensstämmer med dagens län såsom Dalarna med Dalarnas län och Gotland som är ett landskap, ett län och en kommun. I andra fall stämmer det inte vilket ökar landskapens kulturella betydelse. Det kan tilläggas att administrativa indelningar ständigt är under förvandling – flera nya län skapades så sent som under 1990-talet. Landskapens gränser däremot har varit desamma under århundraden.

Namn på övriga administrativa områden

Distrikt

Den 1 januari 2016 infördes en ny administrativ indelning (förordning (2015:493) om distrikt) i Sverige, där distrikt ersatte församlingar som registerenheter för folkbokföringen. Den nya distriktsindelningen motsvarar den församlingsindelning som gällde vid årsskiftet 1999/2000, då Svenska kyrkan skildes från staten. Distriktstillhörigheten kopplas till folkbokföringen, som utgår från kommuntillhörighet i kombination med fastighet och adress. Distriktens namn fastställdes av riksdagen 2015 efter ett förslag från Lantmäteriet som föregicks av ett brett samrådsförfarande.

Ur ett ortnamnsperspektiv har det varit angeläget att säkerställa socknen som sammanhållande begrepp så att namnen bevaras som en del av det immateriella kulturarvet. Indelningen i kyrkoförsamlingar speglade den gamla sockenindelningen, men efter separationen mellan kyrka och stat år 2000 har samstämmigheten mellan socken och församling ändrats på grund av Svenska kyrkans omfattande ändringar i församlingsindelningen.

Den nya distriktsindelningen innebär ett säkerställande av sockennamnen då den i stora delar motsvarar den tidigare församlingsindelningen.

Se följande länk där distriktsnamnen anges i bokstavsordning utifrån länsindelning:
https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svenskforfattningssamling/forordning-2015493-om-distrikt_sfs-2015-493.

I Languages

Sweden is a multilingual country where it is estimated that at least 150 different languages are spoken. Officially, however, Sweden is unilingual, in the sense that Swedish is the only language used nation-wide, and it is the principal language of Sweden according to the Language Act (2009:600). Saami, Finnish, Meänkieli (Tornedal Finnish), Romani language and Yiddish are recognised as national minority languages by the Riksdag. Historically, the Saami language in its different varieties, Finnish, and Meänkieli are territorially strong and play an important role especially in the northern parts of Sweden, where geographical names of Saami and Meänkieli occur on maps and on road and other signs.

Swedish – The Principal Language

The principal language in Sweden is Swedish, a North-Germanic language, which is written in the Roman alphabet.

THE ALPHABET

Aa	Gg	Mm	Ss	Yy
Bb	Hh	Nn	Tt	Zz
Cc	Ii	Oo	Uu	Åå
Dd	Jj	Pp	Vv	Ää
Ee	Kk	Qq	Ww	Öö
Ff	Ll	Rr	Xx	

The letters *q*, *w*, and *z* are mainly used in loan-words, but also in order to create a sense of the archaic (e. g. in personal names).

In alphabetical indexes, *v* and *w* are sometimes treated as variants of the same letter, sometimes as separate letters. The letters *å*, *ä*, and *ö* are individuals, independent letters, and they are sorted after *z*.

SPELLING RULES FOR SWEDISH GEOGRAPHICAL NAMES

According to the Historic Environment Act, Chapter 1, Section 4 (cf. section 2 below), the spelling of geographical names should comply with accepted rules of linguistic correctness. This means that Swedish place names are to be spelt according to modern rules of spelling, in practice in accordance with the spelling conventions found in modern language dictionaries. Traditionally, and in accordance with an earlier ordinance, the latest edition of the glossary published by the Swedish Academy (Svenska Akademiens ordlista) should be adhered to.

A general rule concerning capitalization should be pointed out. One-word names are always capitalized. In geographical names consisting of more than one word only the first word is capitalized, unless one of the following words is a name in itself.

Examples: Förenta staterna (United States [of America])
Svarta havet (Black Sea)

but: Mindre Asien (Asia Minor)
Nya Guinea (New Guinea)

PRONUNCIATION OF SWEDISH GEOGRAPHICAL NAMES AND APPELLATIVES IN SWEDISH MAPS

It is not possible to give a simple pronunciation key covering all cases possible in Swedish maps. In the table below an attempt is made to show the main features of the correspondence between spelling and standard pronunciation. It does not include the pronunciation of foreign names/words. The letters *w* and *z* have the values [v] and [s], respectively, but mostly occur in loan-words and rarely in Swedish maps.

A few cases of variation must be observed. In the table only, the pronunciation [r] has been given for the letter *r*. It is, however, pronounced otherwise in various parts of Sweden. Southern Swedish [R], for instance, has the status of standard pronunciation, as well.

This is also true for the consonant clusters *rd*, *rl*, *rn*, *rs* and *rt*, that may be pronounced in many various ways and therefore are not accounted for in the table. Furthermore the sound [ʃ], corresponding to many different spellings, is often replaced by [hʃ], which is also considered to be standard pronunciation.

A small gazetteer called *Svenska ortnamn - uttal och stavning* (Swedish place-names - pronunciation and spelling) contains some 3,000 names of Swedish, Finnish (today classified as Meänkieli) and Saami origin. The main purpose of the book is to provide recommendations for the pronunciation and spelling of names in Sweden.

PRONUNCIATION KEY

Examples given are place-names and appellatives on Swedish maps.

Spelling	Pronunciation (IPA)	Example
a	[ɑ:]; [a]	Falun; Malmö
aj	[ai]	Hajdeby
au	[aʊ]	Lau
b	[b]	Boden
bb	[b:]	Nöbbele
c	[s]	Celsius
ch	[ʃ]	Charlottenberg
ck	[k]	Stocksund
d	[d]	Dalhem
dd	[d:]	Väddö
dj	[j]	Djursholm
e	[e:]; [ɛ]; [æ]	Flen; Helsingborg; Erken
ej	[ei]	Hejde
f	[f]	Fagersta
ff	[f:]	Offerberg
g	[g]; [j]; [k]	Gotland; Gimo; Klagstorp
gg	[g:]	Luggavi
gn	[ŋ]	Lygnern
h	[h]; [-]	Hanebo; Stockholm

Spelling	Pronunciation (IPA)	Example
hj	[j]	Hjälaren
i	[i]; [i:]	Iggesund; Visby
j	[j]	Jönköping
k	[k]; [ç]	Karlstad; Kilafors
l	[l]	Lidingö
lj	[j]	Ljugarn
ll	[l:]	Sundsvall
m	[m]	Märsta
mm	[m:]	Hammarby
n	[n]	Nybro
ng	[ŋ]	Ånge
nk	[ŋk]	Brinken
nn	[n:]	Brunna
o	[u:]; [ɔ]; [o:]; [ʊ]	Boliden; Bollnäs; Borlänge; Oxelösund
p	[p]	Partille
pp	[p:]	Uppåkra
r	[r]	Rödön
rr	[r:]	Mörrum
s	[s]	Sverige
ss	[s:]	Nissan
sj	[ʃ]	Sjöbo
sk	[sk]; [ʃ]	Skara; Skepptuna
skj	[ʃ]	skjutbana
ssj	[ʃ]	Nässjö
stj	[ʃ]	Stjärnsund
t	[t]	Trosa
ti	[ti]; [ʃ]	Tiveden; station
tj	[ç]	Lilltjära
tt	[t:]	Rottne
u	[u:]; [ø]	Luleå; Uppsala
v	[v]; [f]	Vättern; Havstenssund
x	[ks]	Vaxholm
xj	[kj]	Växjö
y	[y:]; [y]	Ystad; Ytterhogdal

Spelling	Pronunciation (IPA)	Example
å	[o:]; [ɔ]	Åre; Ångermanland
ä	[ɛ]; [æ:]	Älvsbyn; Tärna
ö	[ø:]; [œ]; [œ:]; [œ]	Öland; Öster; Örby; Hörsne

LINGUISTIC SUBSTRATA

In a large language contact area in northern Sweden, Saami, Meänkieli and Swedish names occur side-by-side. In the woodlands of central Sweden a number of originally Finnish names are also to be found; these were used by Finnish settlers of the area in the sixteenth and seventeenth centuries.

SWEDISH DIALECTS

There are a variety of dialects spoken all over the country. Traditionally, Sweden is divided into five larger groups of dialects: Southern Swedish dialects, Götaland dialects, Svealand dialects, Gotland dialects, and Norrland dialects. (In addition, there are Eastern Swedish dialects spoken in Finland.) Some of the dialects differ quite extensively from one another and from standard Swedish. This is so in particular with regard to the dialects spoken in upper Norrland, Jämtland, Dalarna, Gotland and Skåne.

DIALECTS AND STANDARD SWEDISH REFLECTED IN GEOGRAPHICAL NAMES

Geographical names usually have standard Swedish form and spelling, but dialect can also on occasion be reflected in some place names. This can, for instance, be seen in the distribution of the dialect word *ryd* 'clearing'. As the second part in compounded place-names it also occurs as *-red*, *-rud*, and *-röd* in accordance with the local form of the element. Completely dialectal spellings are, however, rare.

MINORITY LANGUAGES

There are five minority languages in Sweden: Saami, Meänkieli, Finnish, Romani language and Yiddish. These languages therefore are subjects of special regional measures. Historically, the first two have a strong, geographical affiliation in the north of Sweden, and geographical names also occur in these languages on maps and on signs. In accordance with the Act on national minorities and national minority languages (2009:724), speakers of official minority languages have the right to use their own language when in contact with authorities in the regions that have the status of administrative areas for the language in question.

Finnish and Meänkieli

Finnish and Meänkieli are Finno-Ugrian languages that use the Roman alphabet. Meänkieli is spoken in the northern parts of Sweden; its basic structure is Finnish, but it contains many Swedish loan words and constructions. Finnish is the largest modern-day immigration language in Sweden and it is spoken all over the country. It is impossible to estimate the number of speakers of Finnish and Meänkieli since there is no Swedish census registering the mother tongues of Swedish citizens.

GEOGRAPHICAL NAMES

According to the Historic Environment Act (cf. chapter 2), Meänkieli spelling should be used on road signs in the Meänkieli areas of northern Sweden and on maps of these areas.

In the middle of Sweden, many Finnish place-names, adapted to Swedish spelling, indicate where Finnish-speaking settlers lived in earlier days.

THE FINNISH AND MEÄNKIELI ALPHABET

Finnish and Meänkieli use the same alphabet. This contains the same letters as the Swedish alphabet. The letters *b, c, f, q, w, x, z* and *å* only occur in loan words and in names. In addition, *š* and *ž* are also used in some loan words, e.g. from Russian.

A pronunciation key is available in the Toponymic Guidelines for Finland:

<https://www.kotus.fi/toponymicguidelines>.

Saami³

Saami is a Finno-Ugrian language using the Roman alphabet. Saami speakers today live all over the country, but with a strong concentration of Saami speakers in the province of Lapland and in parts of Ångermanland, Jämtland, Härjedalen and Dalarna, and in those parts of Västerbotten and Norrbotten that are close to these provinces. What is generally referred to as the Saami language is in fact a collective name for several closely related languages; in Sweden there are at least five different Saami languages: North Saami, Lule Saami, Pite Saami, Ume Saami and South Saami.

GEOGRAPHICAL NAMES

The Saami-speaking areas of Sweden with Saami names in current usage have to have Saami names on official maps. Saami names shall also be used on road signs in these areas. North, Lule and South Saami were officially adopted in the 1970s and 1980s. A modified Lule Saami orthography adjusted to the Swedish alphabet was earlier used when referring to Saami geographical names. In 1999 the Language Council of the Saami Parliament recommended a special Ume Saami orthography for Ume Saami place-names (this recommendation was revised in 2016). As of 2001, following a decision by the National Land Survey of Sweden, all four of the Saami orthographies – North, Lule, Ume and South Saami – are to be used on official maps of the respective regions. In 2019 an orthography for Pite Saami was recognised and is to be used for the spelling of Pite Saami geographical names.

THE FIVE DIFFERENT SAAMI ALPHABETS USED IN SWEDEN

North Saami	Lule Saami	Pite Saami	Ume Saami	South Saami
Aa	Aa	Aa	Aa	Aa
Áá	Áá	Aá	Áá	
Bb	Bb	Bb	Bb	Bb
Cc				
Čč				
Dd	Dd	Dd	Dd	Dd
Đđ		Đđ	Đđ	
Ee	Ee	Ee	Ee	Ee
Ff	Ff	Ff	Ff	Ff
Gg	Gg	Gg	Gg	Gg

³ In English, the spelling *Sami* and *Sámi* also appear in official documents. However, *Saami* is the spelling traditionally used in UNGEGN contexts.

North Saami	Lule Saami	Pite Saami	Ume Saami	South Saami
Hh	Hh	Hh	Hh	Hh
Ii	Ii	Ii	Ii	Ii
			Īī	Īī
Jj	Jj	Jj	Jj	Jj
Kk	Kk	Kk	Kk	Kk
Ll	Ll	Ll	Ll	Ll
Mm	Mm	Mm	Mm	Mm
Nn	Nn	Nn	Nn	Nn
Ŋŋ	Ŋŋ	Ŋŋ	Ŋŋ	
Oo	Oo	Oo	Oo	Oo
Pp	Pp	Pp	Pp	Pp
Rr	Rr	Rr	Rr	Rr
Ss	Ss	Ss	Ss	Ss
Šš				
Tt	Tt	Tt	Tt	Tt
Ff			Ff	
Uu	Uu	Uu	Uu	Uu
			Üü	
Vv	Vv	Vv	Vv	Vv
			Yy	Yy
Zz				
Žž				
	Åå	Åå	Åå	Åå
	Ää ⁴	Ää	Ää	Ää ⁵
			Öö	Öö

The spelling of Saami place-names on Swedish maps follow the alphabets above. For detailed pronunciation guidelines, cf. also [Toponymic Guidelines – Finland](#) and [Toponymic Guidelines – Norway](#). Note, however, that Sweden, Finland and Norway host partly different Saami languages.

<https://www.kotus.fi/toponymicguidelines>

<https://www.kartverket.no/globalassets/til-lands/stadnamn/toponymic-guidelines-for-map-and-other-editors-norway.pdf>

⁴ In the Lule Saami used in Norway: Æ æ

⁵ In the South Saami used in Norway: Æ æ

2 Names authorities

The Swedish Mapping, Cadastre and Land Registration Authority – *Lantmäteriet* - is the Swedish place-names authority. As such it is responsible for the standardization of place-names, the co-ordination of place-name activities and of providing advice and recommendations.

A section relating to place-names was introduced in the Historic Environment Act and took effect from 1 July 2000 (Sw. *kulturmiljölagen* SFS 1988:950, revised 2013:548). It contains rules of consideration concerning good place-name practice. Both national and local authorities must take note of these rules. Emphasis is put upon the importance of preserving place-names as a part of the nation's cultural heritage.

Names approved for inclusion on public maps constitute the starting point for what is considered good practice in matters concerning place-names.

Good place-name practice

In the work of central and local government, good place-name practice shall be observed. This means that:

- **place-names established by long usage shall not be changed without good cause,**
- **place-names in general shall be spelt in accordance with generally accepted rules of linguistic correctness, unless spelling forms established by long usage justify otherwise,**
- **the impact on names established by long usage shall be taken into account in the formation of new place-names, and**
- **names in Swedish, Saami, Finnish and Meänkieli shall, as far as possible, be used in parallel on maps and on road and other signs in multilingual areas.**

Names that have been approved by Lantmäteriet shall be used in their approved form in the work of central and local government. (Act 2013:548)

The supervision of the *Historic Environment Act* is the responsibility of the Swedish National Heritage Board (Sw. *Riksantikvarieämbetet*). However, the role as national place-names authority is performed by Lantmäteriet. The third main part involved in Swedish place-name standardization is the Institute for Language and Folklore (Sw. *Institutet för språk och folkminnen*).

The Swedish Place-Names Advisory Board (Sw. *Ortnamnsrådet*) is appointed by *Lantmäteriet* and has an overall consultative responsibility. The aim of the Board is to develop principles and recommendations for a good national policy regarding place-names. The authorities mentioned above – together with a few others – are represented on this board.

Furthermore, the municipalities of Sweden (290 in all) are responsible for urban toponymy (streets, squares, parks, city blocks etc.) as well as for urban and rural addresses.

3 Source material

Geodata

Lantmäteriet is the official mapping authority of Sweden and supplies basic geographic information such as maps, aerial imagery, property boundaries and place names. Geodata and map services are accessible through e-services from the authority's web page www.lantmateriet.se. Special mapservices with machine interfaces are also available for professional users for integration into GIS-systems.

Nautical charts are produced by the *Hydrographic Office of the Swedish Maritime Administration* (Sw. Sjöfartsverket). The charts (in various scales) are divided into general charts, coastal charts, archipelago charts, harbour plans and charts of lakes and canals. Important supplements to the charts are the *Sailing Directions* (Sw. Svensk Lots), *Notices to Mariners* (Sw. Underrättelser för sjöfarande).

Gazetteers

There is no official Swedish gazetteer. As the national place-names authority of Sweden *Lantmäteriet* approves and standardizes place-names in the property register and for official mapping. Swedish national map series provides over 1,2 million place-names. These names are stored in a database at *Lantmäteriet* which functions as a national place-name register. The data base contains geographical names in their standardized form and serves as a reference source. *Lantmäteriet* is responsible for updating the database and maintaining a web service about Swedish place-names.

The web service "Search place-names" (Sw. *Sök ortnamn*) give authorities, organizations and the public access to officially approved place-names data. The service is available from the web page <https://ortnamn.lantmateriet.se/>.

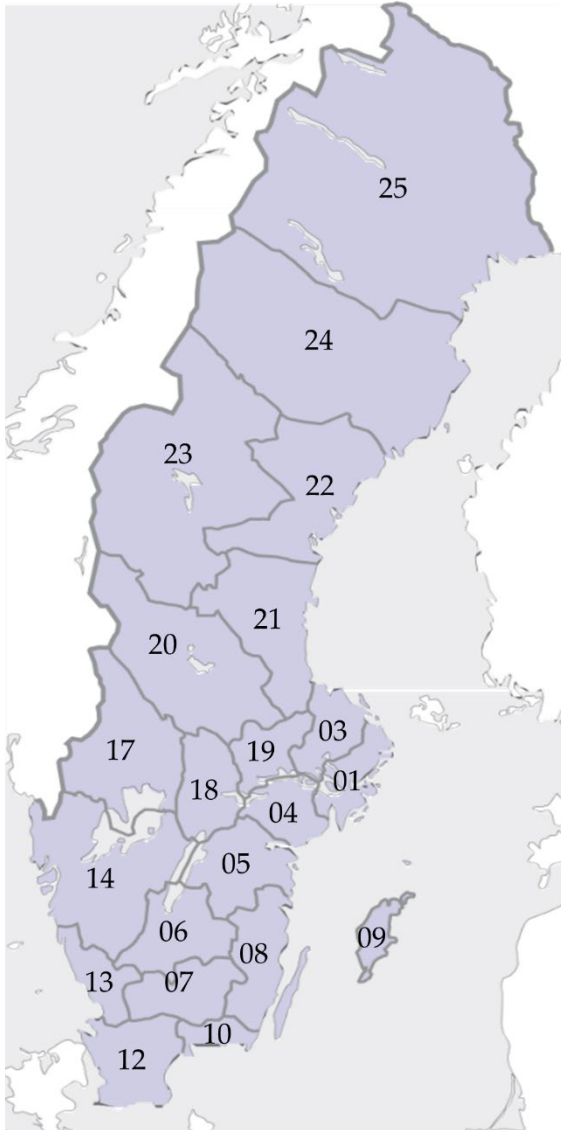
Svensk ortförteckning (1980) is a publication containing information about some 130,000 places in Sweden. This is not a normative but a descriptive list of geographical names.

The Institute for Language and Folklore has a place-name collection of considerable proportions. Place-names have been collected from historical sources as well as from maps and through field-work. The data base contains nearly 4 million file cards with information on locality, topography and pronunciation. There are also references to archives, land registers, parish registers and academic publications. The website of the institute is accessible from www.isof.se and for the place-name collection from the following page: [Ortnamnsregistret \(isof.se\)](#).

4 Administrative divisions

Sweden is divided into 21 counties (*län*), which in their turn are divided into 290 municipalities. A comprehensive list over the Swedish municipalities can be found in appendix 1.

The Counties of Sweden

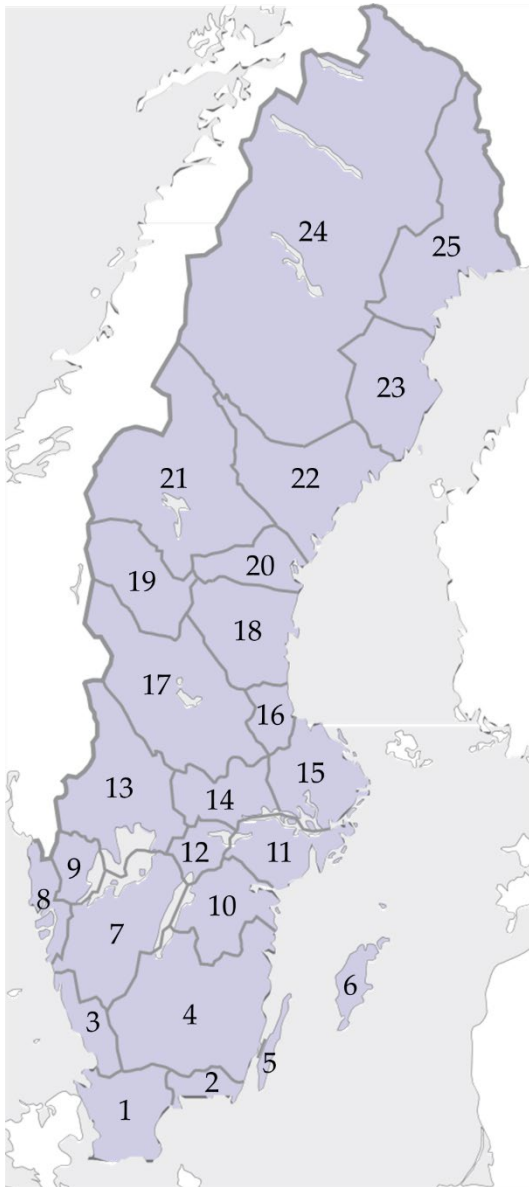


- 01 Stockholms län
- 03 Uppsala län
- 04 Södermanlands län
- 05 Östergötlands län
- 06 Jönköpings län
- 07 Kronobergs län
- 08 Kalmar län
- 09 Gotlands län
- 10 Blekinge län
- 12 Skåne län
- 13 Hallands län
- 14 Västra Götalands län
- 17 Värmlands län
- 18 Örebro län
- 19 Västmanlands län
- 20 Dalarnas län
- 21 Gävleborgs län
- 22 Västernorrlands län
- 23 Jämtlands län
- 24 Västerbottens län
- 25 Norrbottens län

The Counties of Sweden, or *län*, are the first level administrative subdivisions of Sweden. Sweden is divided into 21 counties. In each county there is a County Administrative Board which represents the Government in the region and coordinates state activities in the county.

The counties were established in 1634, superseding the provinces of Sweden to introduce a modern administration. The county borders often trail the provincial borders, with minor adjustments to suit state purposes.

The Provinces of Sweden



- 1 Skåne
- 2 Blekinge
- 3 Halland
- 4 Småland
- 5 Öland
- 6 Gotland
- 7 Västergötland
- 8 Bohuslän
- 9 Dalsland
- 10 Östergötland
- 11 Södermanland
- 12 Närke
- 13 Värmland
- 14 Västmanland
- 15 Uppland
- 16 Gästrikland
- 17 Dalarna
- 18 Hälsingland
- 19 Härjedalen
- 20 Medelpad
- 21 Jämtland
- 22 Ångermanland
- 23 Västerbotten
- 24 Lappland
- 25 Norrbotten

The provinces (*landskap*) were the subdivisions of Sweden until 1634, when they were replaced by the counties of Sweden (*län*). The 25 provinces have no administrative function today but remain historical legacies and sources for cultural identification.

Sweden's provinces were originally autonomous political communities with their own laws. During the early Middle Ages, they were gradually integrated into one realm. In some cases, the administrative counties correspond with the provinces, as in Dalarna County and Gotland County (Gotland is at the same time both a province, a county and a municipality). In other cases, there is no such correspondence, which then enhances the cultural importance of the provinces. While the counties have their borders continuously revised – some entirely new counties were created in the 1990s – the provinces have remained unchanged for centuries.

Other Administrative divisions

Districts

In 2016 Sweden introduced a new administrative division in which districts (*Sw. distrikt*) replaced church parishes in the Swedish Population Register. The population register is administered by the Tax Agency and includes information on property, district and municipality.

The district division corresponds essentially to the former classification principles of church parishes as of the turn of the century 1999/2000 when the separation of Church and State took place in Sweden.

The Riksdag (the Swedish parliament) adopted the names of the districts in 2015. The decision was based on a proposal, submitted by Lantmäteriet after an extensive consultation process.

From a place-names perspective, the division into districts, is an attempt to preserve the former parish names as part of the nation's intangible heritage.

For a comprehensive listing of the names of the Districts see the following page:

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015493-om-distrikt_sfs-2015-493.

Bilaga 1/Appendix 1

Sveriges kommuner/Swedish municipalities

Sverige är indelat i 21 län, vilka i sin tur är indelade i 290 kommuner. Följande lista redovisar länen och deras kommuner.

Sweden is divided into 21 counties (*län*). There are 290 local authority units in Sweden. The following table lists each county and its municipalities.

<i>01 Stockholms län</i>
01 14 Upplands Väsby
01 15 Vallentuna
01 17 Österåker
01 20 Värmdö
01 23 Järfälla
01 25 Ekerö
01 26 Huddinge
01 27 Botkyrka
01 28 Salem
01 36 Haninge
01 38 Tyresö
01 39 Upplands-Bro
01 40 Nykvarn
01 60 Täby
01 62 Danderyd
01 63 Sollentuna
01 80 Stockholm
01 81 Södertälje
01 82 Nacka
01 83 Sundbyberg
01 84 Solna
01 86 Lidingö
01 87 Vaxholm
01 88 Norrtälje
01 91 Sigtuna
01 92 Nynäshamn

<i>03 Uppsala län</i>
03 05 Håbo
03 19 Älvkarleby
03 30 Knivsta
03 31 Heby

03 60 Tierp
03 80 Uppsala
03 81 Enköping
03 82 Östhammar

<i>04 Södermanlands län</i>
04 28 Vingåker
04 61 Gnesta
04 80 Nyköping
04 81 Oxelösund
04 82 Flen
04 83 Katrineholm
04 86 Strängnäs
04 88 Trosa

<i>05 Östergötlands län</i>
05 09 Ödeshög
05 12 Ydre
05 13 Kinda
05 60 Boxholm
05 61 Åtvidaberg
05 62 Finspång
05 63 Valdemarsvik
05 80 Linköping
05 81 Norrköping
05 82 Söderköping
05 83 Motala
05 84 Vadstena
05 86 Mjölby

<i>06 Jönköpings län</i>
06 04 Aneby
06 17 Gnosjö
06 42 Mullsjö
06 43 Habo
06 62 Gislaved
06 65 Vaggeryd
06 80 Jönköping
06 82 Nässjö
06 83 Värnamo
06 85 Vetlanda
06 86 Eksjö
06 87 Tranås

<i>07 Kronobergslän</i>
07 60 Uppvidinge
07 61 Lessebo
07 63 Tingsryd
07 64 Alvesta
07 65 Älmhult
07 67 Markaryd
07 80 Växjö
07 81 Ljungby

<i>08 Kalmar län</i>
08 21 Högsby
08 34 Torsås
08 40 Mörbylånga
08 60 Hultsfred
08 61 Mönsterås
08 62 Emmaboda
08 80 Kalmar
08 81 Nybro
08 82 Oskarshamn

08 83 Västervik
08 84 Vimmerby
08 85 Borgholm

<i>09 Gotlands län</i>
09 80 Gotland

<i>10 Blekinge län</i>
10 60 Olofström
10 80 Karlskrona
10 81 Ronneby
10 82 Karlshamn
10 83 Sölvesborg

<i>12 Skåne län</i>
12 14 Svalöv
12 30 Staffanstorps
12 31 Burlöv
12 33 Vellinge
12 56 Östra Göinge
12 57 Örkelljunga
12 60 Bjuv
12 61 Kävlinge
12 62 Lomma
12 63 Svedala
12 64 Skurup
12 65 Sjöbo
12 66 Hörby
12 67 Höör
12 70 Tomelilla
12 72 Bromölla
12 73 Osby
12 75 Perstorp
12 76 Klippan

12 77 Åstorp
12 78 Båstad
12 80 Malmö
12 81 Lund
12 82 Landskrona
12 83 Helsingborg
12 84 Höganäs
12 85 Eslöv
12 86 Ystad
12 87 Trelleborg
12 90 Kristianstad
12 91 Simrishamn
12 92 Ängelholm
12 93 Hässleholm

<i>13 Hallands län</i>
13 15 Hylte
13 80 Halmstad
13 81 Laholm
13 82 Falkenberg
13 83 Varberg
13 84 Kungsbacka

<i>14 Västra Götalands län</i>
14 01 Härryda
14 02 Partille
14 07 Öckerö
14 15 Stenungsund
14 19 Tjörn
14 21 Orust
14 27 Sotenäs
14 30 Munkedal
14 35 Tanum

14 38 Dals-Ed
14 39 Färgelanda
14 40 Ale
14 41 Lerum
14 42 Vårgårda
14 43 Bollebygd
14 44 Grästorp
14 45 Essunga
14 46 Karlsborg
14 47 Gullspång
14 52 Tranemo
14 60 Bengtsfors
14 61 Mellerud
14 62 Lilla Edet
14 63 Mark
14 65 Svenljunga
14 66 Herrljunga
14 70 Vara
14 71 Götene
14 72 Tibro
14 73 Töreboda
14 80 Göteborg
14 81 Mölndal
14 82 Kungälv
14 84 Lysekil
14 85 Uddevalla
14 86 Strömstad
14 87 Vänersborg
14 88 Trollhättan
14 89 Alingsås
14 90 Borås
14 91 Ulricehamn
14 92 Åmål

14 93 Mariestad
14 94 Lidköping
14 95 Skara
14 96 Skövde
14 97 Hjo
14 98 Tidaholm
14 99 Falköping

<i>17 Värmlands län</i>
17 15 Kil
17 30 Eda
17 37 Torsby
17 60 Storfors
17 61 Hammarö
17 62 Munkfors
17 63 Forshaga
17 64 Grums
17 65 Årjäng
17 66 Sunne
17 80 Karlstad
17 81 Kristinehamn
17 82 Filipstad
17 83 Hagfors
17 84 Arvika
17 85 Säffle

<i>18 Örebro län</i>
18 14 Lekeberg
18 60 Laxå
18 61 Hallsberg
18 62 Degerfors
18 63 Hällefors
18 64 Ljusnarsberg
18 80 Örebro

18 81 Kumla
18 82 Askersund
18 83 Karlskoga
18 84 Nora
18 85 Lindesberg

<i>19 Västmanlands län</i>
19 04 Skinnskatteberg
19 07 Surahammar
19 60 Kungsör
19 61 Hallstahammar
19 62 Norberg
19 80 Västerås
19 81 Sala
19 82 Fagersta
19 83 Köping
19 84 Arboga

<i>20 Dalarnas län</i>
20 21 Vansbro
20 23 Malung-Sälen
20 26 Gagnef
20 29 Leksand
20 31 Rättvik
20 34 Orsa
20 39 Älvdalen
20 61 Smedjebacken
20 62 Mora
20 80 Falun
20 81 Borlänge
20 82 Säter
20 83 Hedemora
20 84 Avesta
20 85 Ludvika

<i>21 Gävleborgs län</i>
21 01 Ockelbo
21 04 Hofors
21 21 Ovanåker
21 32 Nordanstig
21 61 Ljusdal
21 80 Gävle
21 81 Sandviken
21 82 Söderhamn
21 83 Bollnäs
21 84 Hudiksvall

<i>22 Västernorrlands län</i>
22 60 Ånge
22 62 Timrå

22 80 Härnösand
22 81 Sundsvall
22 82 Kramfors
22 83 Sollefteå
22 84 Örnsköldsvik

<i>23 Jämtlands län</i>
23 03 Ragunda
23 05 Bräcke
23 09 Krokom
23 13 Strömsund
23 21 Åre
23 26 Berg
23 61 Härjedalen
23 80 Östersund

Bilaga 2/Appendix 2

Förteckning över appellativ, adjektiv och andra på kartor förekommande ord

Glossary of appellatives, adjectives and other words necessary for the understanding of maps

SVENSKA

Många efterleder kan uppträda i såväl bestämd som obestämd form, liksom i ental och flertal. I tabellen nedan anges utöver grundformen (obestämd form singularis) ändelserna i bestämd form singularis och pluralis om dessa former normalt förekommer i ortnamnsmateriale. Så ska t.ex. *myr*, *-en*, pl. *-arna* förstås som *myr* (obestämd form singularis), *myren* (bestämd form singularis), *myrarna* (bestämd form pluralis). Observera att den engelska översättningen är baserad på ordens ursprungliga betydelse, och inte nödvändigtvis på den betydelse de har i dagens namn.

SWEDISH

The following appellatives mostly occur in the definite form as the last element in place-names. For instance, the word *myr*, the singular indefinite, is not as frequent as *myren*, the singular definite, or *myrarna*, the plural definite (English *bog*, *the bog*, *the bogs*, respectively). For words that are used on the maps in this way the various forms are shown thus, respectively: *myr*, *-en*, pl. *-arna* ('bog, swamp'), with the singular indefinite translated. Note, that the English translations are based on the lexical meaning of the words, and not necessarily on the meanings they have in present-day names.

Svenska/Swedish	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
backe, -n, pl. backarna	hill, slope
bad, -et, pl. -en	bathing-place
berg, -et, pl. -en	mountain
bod(a)	shed
bo	nest, settlement
borg, -en	castle, fortress
bro, -n	bridge
bäck, -en	brook, rivulet
by, -n	village, hamlet
dal, -en, pl. -arna	valley
fall, -et, pl. -en	fall
finn-	Finn, Finnish
fjäll, -et, pl. -en	mountain
fjärd, -en	bay
flygplats	airport

Svenska/Swedish	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
fornlämning	ancient monument
fors, -en	rapid, stream
fyr, -en	lighthouse
gammal-/gamla	old
gata, -n	street
grund, -et, pl. -en	sunk rock
gruva, -n	mine, pit
gräns, -en	boundary
gård, -en	farm, house, yard
gårde, -t, pl. -na	field, fence
hage, -n	enclosed pasture
hed, -en	moor, heath
hem, -met	house, home
holme, -n, pl. holmarna	islet, holm
hög, -en, pl. -arna	mound
hög-/höga	high
höjd, -en	height, hill
idrottsplats	sports ground
inner-/inre	inner
järnväg	railway
kraftstation	power station
kommun	municipality
kulle, -n	hill, mound
kyrka, -n	church
kärr, -et, pl. -en	marsh, swamp, fen
köping	borough
land, -et	land, territory
lapp-	Saami
lill-/lilla	small, little
lund, -en	grove
län	county, admin. district
mellan-	between
mitt-/mitten-	middle
myr, -en, pl. -arna	bog, swamp
naturreservat	nature reserve
neder-/nedre	lower
norr-/norra	the north(ern)
ny-/nya	new

Svenska/Swedish	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
näs, -et	isthmus, neck of land
park, -en	park
röd-	red
sankt(a)	saint
sjö, -n, pl. -arna	lake
skog, -en	forest, wood
skär, -et, pl. -en	rocky islet, skerry
slott	castle, palace
socken	parish
sta(d)	place, town
stor-/stora	big, large, great
strand, -en	shore, beach, bank
ström, -men	stream
sund, -et	sound
svart-	black
svensk-	Swede, Swedish
söder-/södra	the south(ern)
tjärn, -en, pl. -arna	small lake
torg, -et	square, market
torp, -et	croft
träsk, -et	fen, swamp, lake
udde, -n	cape, tongue of land
vatten, vattnet, pl. vattnen	water
vik, -en	inlet, bay, gulf
vit-	white
väg, -en	road, roadway
väster-/västra	the west(ern)
ytter-/yttre	outer
å, -n	river, stream
åker, -n	field, tilled land
ås, -en	ridge
älv, -en	river
ö, -n	island
öster-/östra	the east(ern)
över-/övre	upper

MEÄNKIELI

Meänkieli	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
aapa	myr	bog, swamp
ala-/alanen	neder-/nedre	lower
eno	älv	main river
etelä-	söder-/södra	the south(ern)
harju	ås	ridge
hieta	sand	sand
iso	stor	big, large, great
itä-/itänen	öster-/östra	the east(ern)
joki	å, älv	stream, river
jänkkä	myr	bog, swamp
järvi	sjö	lake
kallio	klippa; berghäll	cliff, rock; level of slanting smooth rock
kangas	hed	moor
kenttä	fält; fiskeplats	meadow; fishing place
keski-/keskinen	mellan-	middle-
kielinen	låg ås	low ridge
kiveliö	ödemark	wasteland
kivi	sten	stone
koski	fors	rapid
kumpu	kulle	hill, small mountain
kurkkio	smal strid fors	strong rapid
kursu	bäckravin	large gorge or narrow, deep and rugged ravine
kuru	ravin	ravine, canyon
köngäs	stor fors	big rapid
lahti	vik, bukt	creek, inlet, bay (of sea, lake or river)
laki	bergtopp	mountain top
lammi/lampi	tjärn	small lake
lantto	göl	pool
linkka	vattenfall	waterfall
lompolo	liten sjö genomfluten av ett vattendrag	small lake through which a river runs, lake-like widening of a river
luspa	utlopp från sjö	outflow of a river from a lake
länsi	väster-/västra	the west(ern)

Meänkieli	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
maa	område, land	ground, land
mella	brant åkant	steep river bank; steep sandbank
mettä/metsä	skog	forest
mukka	krök	curve, bend
muotka	ed	land between two lakes
musta	svart	black
mäg/mäk/mäki	höjd	hill
männikkö	tallskog	pine wood
niemi	näs, udde	ness, cape, peninsula
niitty	gräsvall, slåtteräng	grass-land, outfield for mowing
niska	övre loppet av en å	upper part of a river
niva	ström, mindre fors	stream, small rapid in a river
nuora	sund	long sound, strait, between the mainland and an island or islands
oja	bäck; dike	stream, river; ditch
outa	skog, urskog	forest
pahta	klippa	cliff, rock
palo	svedjeland	burnt forest-tract
pelto	åker	arable or (cultivated) field
perä	den innersta delen av en sjö, vik, den längst bort liggande delen	the innermost part (of a lake, creek, inlet, bay)
pieni/pikku	liten	little, small
pitkä	lång	long
-pohjois	norr-/norra	the north(ern)
puro	bäck	river
pää	ände, spets	end, point
ranta	strand	bank, shore
rova	höglänt, stenig och skogbevuxen mark	parched, rather high, tract where there was once a forest-fire and which now is covered with trees
rämeä	mosse	bog with poorly growing woods
saajo	trädklunga på mosse	clump of trees on bog

Meänkieli	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
saari	ö	island
saivo	sjö med klart och kallt vatten	small, deep lake
salmi	sund	marked contraction of a lake, sound between two lakes
skaiti	udde vid åförgrening	the land between two rivers which join
suanto	långsamt flytande del av älv	smoothly flowing stretch of water in a big river
suu	utlopp	mouth (outlet)
taka-/takainen	bak-/bakre	hind, hinder
tieva	höjd	hill
tunturi	berg	mountain
törmä	brant; åbrink	(steep) hill; steep river bank
vaara	berg	mountain
vinsa	skogbevuxen höjd	height with woods
virta	ström	current, stream
vuoma	vidsträckt myr	great expanse of swamp
vuopio	avsnörd vik, bukt (av hav, sjö eller å)	creek, inlet, bay (of sea, lake or river) with narrow mouth (outlet)
vähä	liten	little, small
väli-/välinen	mellan	middle-, centre-
väylä	älv	main river
yli-/ylinen	över-/övre	upper

SAMISKA/SAAMI

Exemplen redovisar i nuläget endast de nord- och lulesamiska språken. Bilagan är under utarbetning för att på sikt även inbegripa fler samiska språk.

Examples given for North and Lule Saami spelling respectively. (The table will be updated with equivalents in Pite, Ume and South Saami)

Nordsamiska/ North Saami	Lulesamiska/ Lule Saami	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
alimus	alemus	högst; västligast	uppermost; the most westerly
alla	alla	hög	high; steep
alle-/alit	alle-/alep	högre; väst- /västligare	upper; the west(ern)
áhpi	áhpe	stor myr, myr- landskap	great expanse of bog
badje-/bajit	badje-/bajep	över-/övre; högre	upper
bajimus	bajemus	överst; högst	uppermost
bákti	bákte	stup; berghäll	cliff, rock
buolda	buollda	bergssluttning (backe utan vat- tendrag)	hill; mountain slope (without water- course)
čahca	tsahtsa	högt beläget pass mellan två berg	high pass be- tween two mountains
čakča	tjaktja	höst	autumn
čavil	tjavelk	bergsrygg	ridge
čáhppes	tjáhppis	svart	black
čearru	tjárro	lågfall	rather flat, usually wide tract high up in the mountain with little vegetation and long stretches with nothing but gravel and stones; low mountain adjoining the forest
čiekŋalis/čien- jal	tjiegŋalis/tjiegŋal	sänka	depression

Nordsamiska/ North Saami	Lulesamiska/ Lule Saami	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
čoalbmi	tjoalmme	sund	marked contraction of a lake, sound between two lakes
čohkka	tjåhkkå	fjälltopp	summit; mountain top
čorru	tjárro	bergsrygg	long hill (not very steep, not very narrow); small mountain ridge
dievvá	dievvá	kulle; backe	hill
doares	doares	som är eller går på tvären	which goes across, athwart; which comes from the side, cross-, side-
duolba	duolbba	platt	flat; plain
duottar	duottar	kalt lågfjäll	bare mountain; low mountain tract adjoining the forest
eatnan	ednam	område; land	ground; land
eatnu	ädno	älv	main river
gaska	gasska	mellan	between
gáddi	gádde	strand	bank; shore
gáisi	gájsse	högt berg; spetsig topp	high mountain; high peaked summit
geadgi	giergge	sten	stone
geahči	giehtje	ände; spets	end; point
gealtna	gelnav	gräsbevuxen slätt på högfjället	grass-covered plain in highland
gieddi	giedde	äng	meadow
gielas	gielas	åsrygg; hed	ridge; moor
gobba	gåbbå	litet berg; kulle	hill
gorsa	gårsså	trång och djup ravin med eller utan vattendrag	large gorge or narrow, deep and rugged ravine with or without a river at the bottom

Nordsamiska/ North Saami	Lulesamiska/ Lule Saami	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
gorži	gárttje	vattenfall	waterfall
govda	gåbddå	bred; vid	broad; wide
guhkes	guhkes	lång	long
guoika	guojkka	fors	rapid
jalges/jalga	jalggis/jalgga	jämn	smooth
jávri	jávrrre	sjö	lake
jávrraáš	jávrrásj	liten sjö	small lake
jeaggi	jiegge	myr	bog; swamp
jiehkki	jiehkke	glaciär	glacier; snow in summer
jiekŋa	jiegŋa	isjökel; glaciär	ice; glacier
johka	jåhkå	bäck; å	river
jorba	jårbbå	rund	round
juovva	juovva	storstenig mark; block- terräng	very stony ground with large holes between the stones; scree with the stones rather far apart, scattered
láhku	láhko	högfjällsplatå	high-land plain
lulimus	lulemus	östligast	the most easterly
lulit	lulep	östra/östligare	the east(ern)
luokta	luokta	vik; bukt	creek; inlet, bay (of sea, lake or river)
luoppal	luoppal	liten sjö genomflu- ten av ett vatten- drag	small lake through which a river runs, lake-like widening of a river
luspi	lusspe	utlopp från sjö	outflow of a river from a lake, outlet from a lake
mohkki	måhkke	krök (av å eller i sjö)	winding, turn, cor- ner, curve, bay, creek in river or lake

Nordsamiska/ North Saami	Lulesamiska/ Lule Saami	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
moskku	måskos, måsko	sluten	closed in
muotki	muorkke	ed, smal landtunga mellan två sjöar; landet på ömse si- dor av en fors	isthmus, narrow neck of land be- tween two lakes or (not confluent) riv- ers
njavvi	njavve	ström	current
njálbmi	njálmme	åmynning	mouth; the mouth of a river
njárga	njárgga	udde; näs; halvö	ness; cape; peninsula
njira	njiráv	stenig rasbrant el- ler bäckfåra	mountain stream, usually nearly dry but filled with water during rain and the melting of snow
njunis	njunjes	utlöpare från ett fjäll	spur of a mountain
nuort-/nuort- tat	nuort-/nuortap	norr-/norra; nord- ligare	the north(ern)
nuorttamus	nuortamus	nordligaste	the most northerly
oaivi	oajvve	runt (huvudformat) berg	round-shaped top of mountain; rounded mountain (only as last part of names of mountains)
oarjjimus	oarjjemus	sydligaste	the most southerly
oarjjit	oarjep	sydligare	the south(ern)
riehppi	riehppe	svårtillgänglig, nischformad dal, oft- ast med glaciär	cirque, valley which is difficult to access, with widening re- cessed bottom, or this recessed bottom part only
roavvi	roavve	bränt område	place which once was burnt

Nordsamiska/ North Saami	Lulesamiska/ Lule Saami	Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
savu/savvon	savoj/savvun	sel; lugnvatten (långsamt fly- tande sträcka av en å)	smoothly flowing stretch of water in a river
sáiva	sájvva	sjö eller berg som dyrkades eller där kulthandlingar ut- förts	lake or mountain which has been worshipped or where worship has taken place
sáttu	sáttoj	sand	sand
siedi	siejdde	sejte; sten eller trä- figur som varit före- mål för dyrkan	rock or stone which has been an object of worship
skáidi	skájdde	landtunga mellan två sammanflytande åar	the land be- tween two riv- ers which join
stállu	stállu	jätte i samiska sa- gor (folkdiktning)	gigantic figure in saami folktales

Bilaga 3/Appendix 3

Upplysningstext

Nedanstående tabell är ett urval av den upplysningstext som redovisas i Lantmäteriets grundläggande geodata.

Information

The following word-table is a selection of information used in official maps.

Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Förkortning/Abbreviation	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
Badplats	Badpl.	Bathing-place
Campingplats	Camp.pl.	Camping ground
Djurpark		Zoological park
Flygfält		Airfield
Flygplats		Airport
Fotbollsplan	Fotb.pl.	Football ground
Fågelskyddsområde	Fågelsk.omr.	Ornithological area
Golfbana		Golf course
Hembygdsgård	Hemb.gård	Homestead museum
Högskola		College
Industriområde	Ind.omr.	Industry area
Ishall		Ice-skating hall
Kraftverk		Power plant
Kulturresevat	Kulturrese.	Cultural reserve
Militärt övningsfält	Mil. övn.fält	Military training area
Nationalpark	Nat.park	National park
Naturresevat	Naturrese.	Nature reserve
Norra polcirkeln		Polar circle
Odlingsgränsen		Limit of cultivation

Svensk motsvarighet/ Swedish equivalent	Förkortning/Abbreviation	Engelsk motsvarighet/ English equivalent
Rengärde		Reindeer fence
Sjukhus		Hospital
Skola		School
Sporthall		Sports centre
Travbana	Travb.	Trotting track
Universitet		University
Vårdcentral	Vårdc.	Care centre
Återvinningsanläggning	Återvinningsanl.	Recycling plant